

पृतत्वेन स्थिरत्वात्कम्पनस्कन्दनशङ्काभावान्न सव्येन वेदोपग्रहः . अत एकद्रव्य  
इत्यनेनानेकद्रव्ये वेदोपग्रहणं वार्यते ।

स्फ्येनान्यत्र ॥ ७ ॥ आज्यादन्यत्रान्येनोदकपुरोडाशादिद्रव्येण द्रव्यवत्ये-  
कद्रव्ये प्रोक्षणीप्रणीताचमसपुरोडाशपात्रादौ दक्षिणहस्तस्थे स्फ्येन सव्येन उप-  
ग्रहणं कर्तव्यम् . स्कन्दनवारणार्थमाधारः कर्तव्यः । अत्र केचिदेवं व्याचक्षते .  
एकद्रव्ये साज्यइत्येवंविधविषयादन्यत्र सर्वत्र स्फ्येनोपग्रहणं कर्तव्यम् . परिस्त-  
रणपर्युक्षणीपस्थानजपत्रतग्रहणादौ कर्ममात्रे यत्राज्यसम्बन्धो नास्ति ।

कुशैरसत्सु ॥ ८ ॥ असत्सु स्फ्यवेदद्वितीयद्रव्यलक्षणेषूपग्रहेषु कुशैरुपग्र-  
हणं सर्वत्र कर्तव्यम् . तदुक्तम् सव्यः सोमग्रहः कार्यो दक्षिणः सपवित्रक  
इति . तद्यथा ग्रहहोमादौ स्फ्यस्य वचनेनाग्नीहस्तस्थत्वादध्वर्योः कुशैरुपग्रह-  
णम् । वेदस्यासद्भावस्तु करणात्प्राग्वा विमोकादूर्ध्वं वा अन्यत्रव्यापाराद्वा .  
स्फ्यस्यान्यत्रव्यापारादेव . द्वितीयद्रव्यं तु वाचनिकं क्वचिद्ववति । केचित्तु स्फ्य-  
स्यापि जुह्वा-इव दर्शपूर्णमासतद्विकारेष्वेव विनियोगमिहति . तत्रैव स्फ्यस्य  
दृष्टत्वात् नान्यकर्मस्वग्निरहोत्रादिधिति . अपरे त्वेवं व्याचक्षते असत्सु द्रव्येषु  
कुशैरुपग्रहणमिति ।

पाणिभ्यां जुह्ं परिगृह्योपभृत्याधानमादानकालेऽसंज्ञादयन् १) ॥ ९ ॥  
सुचोरादानकाले पाणिभ्यां द्वाभ्यां हस्ताभ्यां जुह्ं परिगृह्याग्रमार्गेणानीयोपभृति  
उपभृत उपरि आधानं निधानं स्थापनं करोति . किं कुर्वन् असंज्ञादयन् असं-  
शिक्षयन् परस्परं संघट्टनेन शब्दमकारयन्नित्यर्थः . अथातः सुचोरादानस्येति  
(११. ४. २. १.) प्रकृत्य इत्यमेव कुर्यादुभाभ्यामेव पाणिभ्यां जुह्ं परिगृह्योपभृत्य-  
धिनिदध्यादिति (२.) . तथा तेऽसंज्ञादयन्नाददीतेति (२.) च श्रवणात् ।

वाच्यफलेषु स्वर्गः सामर्थ्यात् ॥ १० ॥ वाच्यं वक्तव्यं फलं येषु तानि  
वाच्यफलानि अनुक्तफलानि विश्वजिता यजेताभिजिता यजेतेत्यादीनि । तेषु  
चिन्त्यते . किमेषु फलमस्ति उत नास्ति यदा चास्ति तदा यत्किंचिदुत स्वर्ग  
इति संदेहे फलाश्रवणान्नास्ति फलमिति प्राप्ते इदमुच्यते । वाच्यफलेषु

१) Thus १. °हृदे° २. °हृद° २.